8 bl. : 1 Fr. weekblad voor de jeugd

Robbedoes

5e JAARGANG. — Nr. 14. — Afl. 219.
8 APRIL 1943.

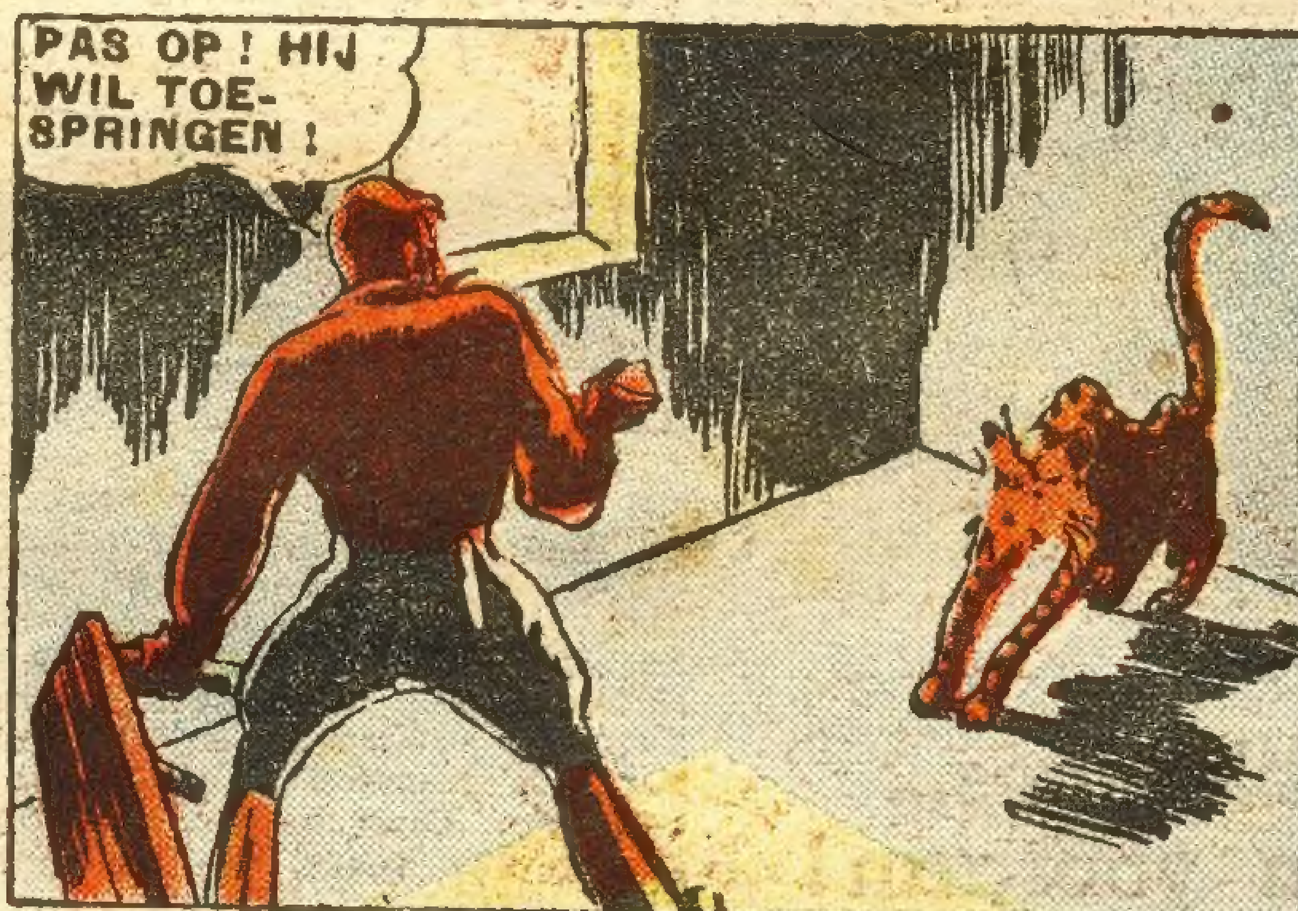
Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - Abonnement : per kwartaal 12 fr. - per halfjaar 23 fr. - per jaar 45 fr. - Postcheckrek. J. Dupuis, Zonen & Co., Nr. 3621.59.

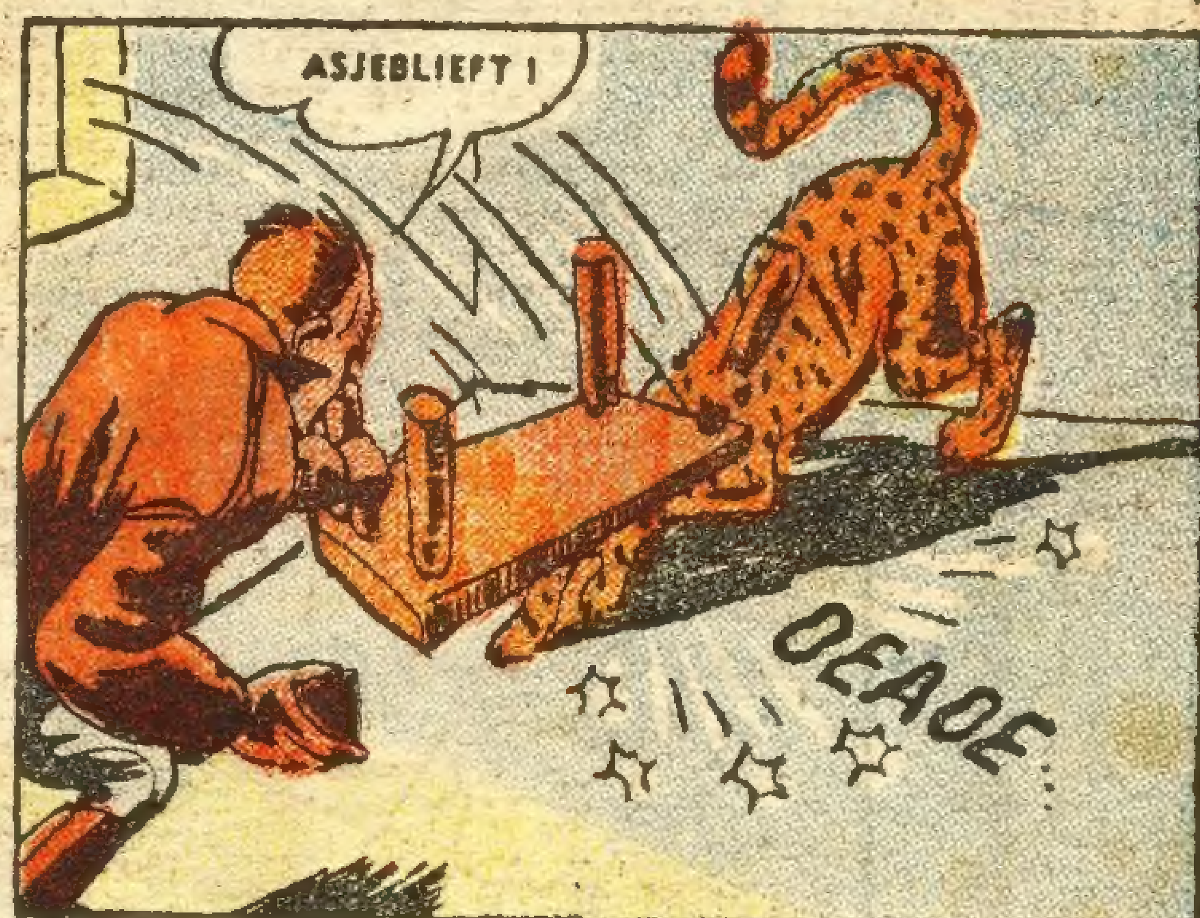

(Vervolgt.)

Robbedoes VLIEGER

WIJ VERNEMEN...

Dat het eerste geheel uit metaal opgebouwde Fransche zweefvliegtuig kortgeleden met succes beproefd werd te Aine-sur-Adour.

Dat op alle hoogere scholen in Japan het zweefvliegen als leervak is ingevoerd.

Dat het luchtverkeer op het traject Berlijn-Lissabon nog driemaal per week plaats vindt en wel op Maandag, Woensdag en Vrijdag.

Dat onder den naam Tokay in Japan een nieuwe vliegtuigfabriek opgericht is geworden. De grondvesters zijn de automobielfabriek Toyoda en de vliegtuigfabriek Kawasaki.

VRAGENBUS

JONGE N. S. 3813. — Als luchtvaartpionniers worden aanzien Otto Lilienthal, Clement Ader en de gebroeders Wright.

GEHEIMZINNIGE PILOOT V 3957. — Om luchtvaartingenieur te worden, moet ge eerst volledig hooger middelbaar onderwijs (wetenschappelijke afdeeling) gevolgd hebben en dan naar de hoogeschool gaan.

LAMBERT SCHELTIENS. — Ge hebt vergeten, uw deknaam en stamnummer op te geven. Om een Eskader op te richten, moet ge met achten zijn en een aanvraag indienen bij Robbedoes Vlieger, waarbij ge de stamnummers van uw 8 vliegers opgeeft en een kandidaat Eskaderleider voorstelt.

SINNOR V 4054. — In de huidige omstandigheden kunnen we u geen inlichtingen verschaffen over de toekomstmogelijkheden bij de Militaire Luchtvaart.

GEHEIME PILOOT, Maldegem. — Ge hebt vergeten, uw stamnummer op te geven. Vooraleer een Eskader op te richten, moet ge de toelating vragen aan Robbedoes Vieger en hierbij de stamnummers van de 8 vliegers van uw Eskader opgeven. Ook moet ge een vlieger als Eskaderleider voorstellen.

ARENDSKLAUW, Maldegem. — Zie antwoord aan Geheime Piloot hierboven. Om deel uit te maken van een Robbedoes Luchteskader moet men lid zijn van de R. V. C.

OMROEP

Hallo, Melle! Robbedoes Vliegers uit Melle die wenschen in een plaatselijk Eskader te worden ingelijfd, stellen zich in verbinding met André Monsaert, Weezenstraat, Melle.

Robert Siens, Dokter Coenstraat 21, Hoboken, wenscht een plan van een zweefvliegtuig (Emge 1) te verwisselen voor 5 prentjes van oorlogsbooten of vliegers.

J. De Boeck, Cruyslei 73, Deurne-Zuid, wenscht te correspondeeren met een jongen van 13-14 jaar, die belang stelt in de militaire en burgerlijke luchtvaart.

BOB.

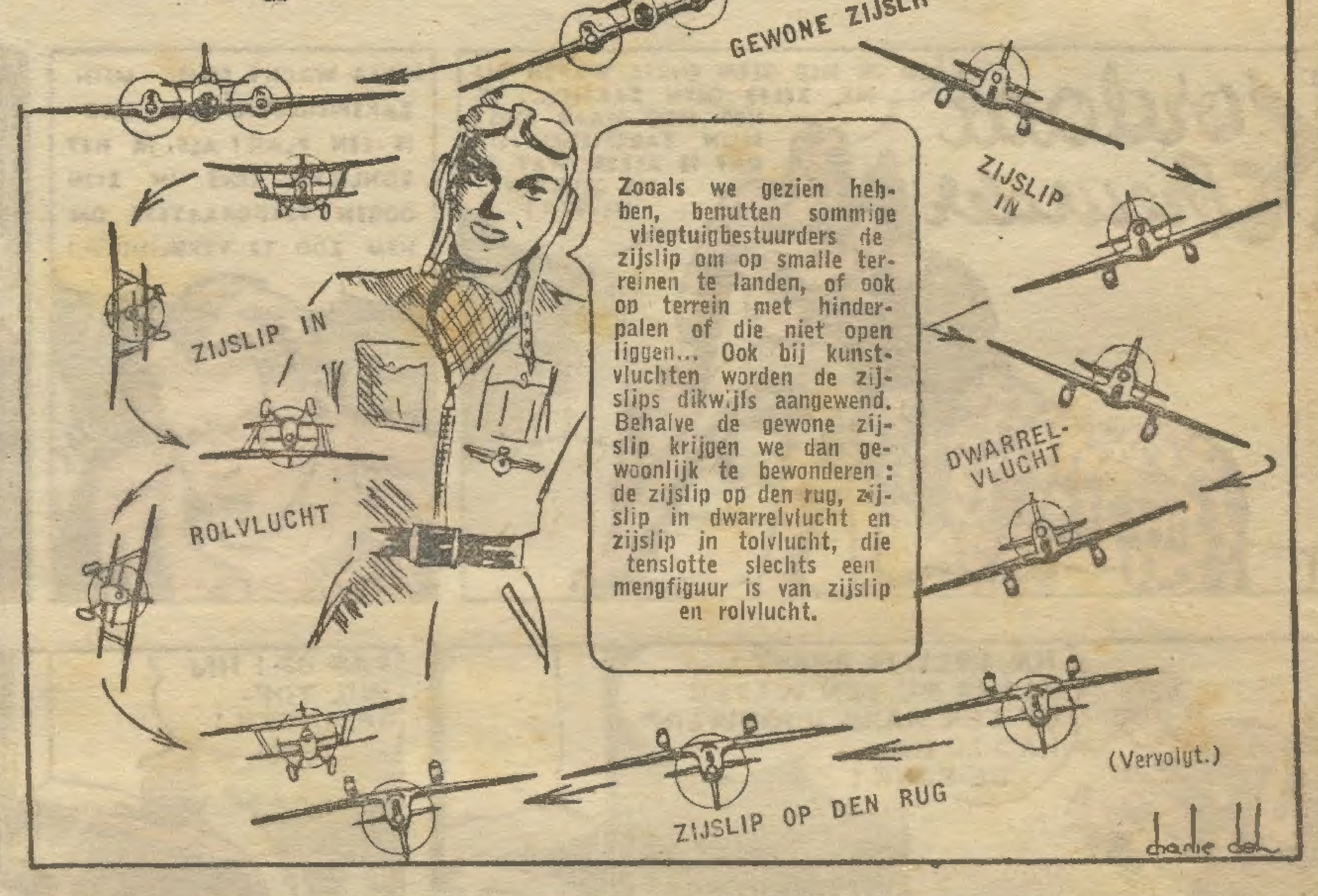
SNUFFELTJE (vervolg)

heid te zeggen, dat gaat waarschijnlijk terug tot de 6e eeuw... voor J. Chr.! Lang geleden, he? In elk geval, men gebruikte toen reeds de edele duif als boodschapper. Liet Noë zelf uit zijn beroemde ark geen duif uit? Piet Kwabbernoot durft zelfs beweren, dat deze heilige man de eerste... duivenmelker was! Maar kom, vertellen wij liever wat over onze schrijvers. **Cyriel Vlaminck, FLUP DETECTIVE** uit Waarschoot, werd in 1875 te Lokeren geboren. Hij schreef tooneelstukken en volksromans en is boekbinder van beroep. Werken: Oorlog en Vrede - De Oorlogswoekeraar - De Vondelinge - Het Angelusklokje, enz. De leutige **Heerkens Nor** schreef jeugdboeken, evenals **Hans de la Rive Box**, bekend om zijn spannende jongens- en meisjesboeken. Hij werd in 1906 te Amsterdam geboren en is dus jonger dan... ons oudste lid, want dat is een rakker van 54 jaar (ja, ja, vier-en-vijftig, geen drukfout!) Het jongste is « merkelijk » jonger, het is... twee maanden... Maar we hadden het over de schrijvers, hé, **DON JOS** uit Hoboken? **Jules Verne** schreef meer dan zestig werken, allen even knap en avontuurlijk. Zijn eerstelingen — onbekende tooneelstukken — zijn hier niet bij begrepen. Onze populaire **Conscience** schreef er echter nog meer. Onbegrijpelijk, zou je zeggen, nietwaar? En wij, die met moeite een opstel in mekaar krijgen! (Je beeldje is verzonden, hoor!) Gemakkelijker te begrijpen is het principe der **communiceerende vaten**, dat wil zeggen: vaten, waarvan de vloeistof met mekaar in verbinding staat. Dit principe luidt: Opdat de vloeistof in evenwicht zij, is het noodig, dat de vloeistofspiegels in de verschillende vaten zich in eenzelfde horizontaal vlak bevinden.

En nu nog om te eindigen, rakkers — want ons blad is weeral vol — nog enkele bescheiden vraagjes van enkele bescheiden rakkers. **Onze Koning, KNABBELENDE EEKHOORN** uit Neerpelt, heet met zijn familienaam: van Saksen-Koburg. **De Belgische Staatszeevaartschool** van Antwerpen en de **Rijksmarineschool** van Oostende, **TRENCK V** uit Westerloo, zijn open. Voor voorwaarden tot toetreding, programma en zoo meer, even een beleefd briefje aan de bestuurders van deze instellingen richten, hé? Op 't oogenblik hebben wij geen bepaalde kleuren voor de **voetbaluitrusting, BLIKSEMSCHICHT DE DAPPERE** uit Sint-Joris-Weert, maar dat kan na den oorlog wel komen. Voorloopig zou ik hier geen uitgaven voor doen en gebruiken hetgeen je bezit. Wij hopen — en zijn er zeker van — **FERNANDO DA VINCI** uit Brugge, dat Robbedoes dan ook flink zal verdikken... Nu heeft hij tekort aan vitaminen, zegt Piet Kwabbernoot. Een **makket** is een getrouwe weergave in het klein (in gips b. v.) van een gebouw, een schip, een vliegtuig, enz.... en de echte naam van den schrijver **Boschvogel** is... Boschvogel! Toch een babbelaar, die Snuffel, hé? Maar goed, dat hij eindigt met zijn gewonen strijdkreet

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN!

SNUFFELTJE.

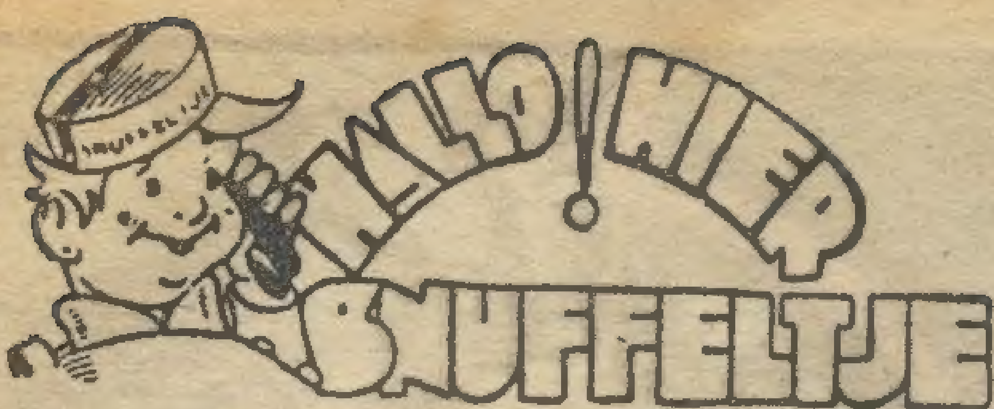

CLUBNIEUWS

Welke ploegen uit de omgeving van **Sint-Joris-Weert** zijn bereid, een **voetbalmatch** te spelen (spelers niet ouder dan 14 jaar)? Zich wenden tot Désiré Thielens, Polderstraat 10, Sint-Joris-Weert.

Wie verlangt er deel uit te maken van de club der Sportieve Mannen (fietstochten, kampeeren, boekerij, enz.) te **Wervik-Kruiseik**? Je richten tot Michel Verhaeghe, Nachtegaalstraat 12, Kruiseik.

ONZE PRIJSKAMP !

Als jullie dit lezen, beste Rakkers en Rakkeressen, is onze reuzenprijskamp afgeloopen, maar terwijl ik dit schrijf, stroomen de brieven nog altijd toe. Jullie Snuffel zit hier midden in het prijskampgedaver. Toch wil hij jullie alvast verklappen, wat hij weet over den uitslag, want natuurlijk zijn jullie erg nieuwsgierig.

I. De oplossing van het kruiswoordraadsel vinden jullie op bladzijde 6. Hier zijn er veel, die zich vergist hebben met EUS en ES, dus niet EUG en EG. (Horizontaal 9, vertikaal 2.) Wie zullen de winnaars zijn van de 30 mooie jeugdboeken ?

II. De pronostiekprijskamp heeft veel bijval gevonden. Ofschoon ik tot nu toe nog niet den juisten uitslag weet, mogen we toch veronderstellen, dat het juiste aantal omstreeks de 14000 zal liggen. Nog 'n beetje geduld, hé, pronostiekers !

III. Maar vooral onze werfprijskamp heeft ons landje in rep en roer gezet. Wie de twintig winnaars zullen zijn, weet ik nog niet, maar wel kan ik jullie den « stand » meedeelen op het oogenblik, waarop ik dit schrijf, dus ZES dagen voor de sluiting van den prijskamp.

Hier volgt dan de lijst van de tien « kopmannen » :

1.	MARS 7185, Hoboken	92
2.	KIT TARSON, Steene	40
2.	WINNETOU DER APACHEN 9075, Temsche	40
4.	DIKKE 7749, Lembeek	35
4.	RED RYDER X 8542, Oostende	35
6.	BOBBY, Ledeberg	32
7.	DE JONCK THEO, Kiel	20
7.	ROGNARKI 428', Halle	20
9.	VLIJTIGE KASTOR 4096, Kraainem	17
10.	MONTANA KING 10740, Bornem	14

Wie zullen als winnaars gehuldigd worden ? Wie ? ? Wie ? ? ? ? ?

Toekomende week wordt het geheim ontsluierd !

Rakkers, onze club die groeit en groeit... en dat is natuurlijk heel begrijpelijk. Maar nou denk ik bij mezelf : Zouden er morgen niet nog veel meer rakkers toetreden, wanneer ze ons reglement, onze standregelen, ons doel kenden ? Je vraag is dus zeer gegrond, **BENONI RAES** uit Bornem. Daarom : hier gaat **ONZE EEREWET : 1. Een Robbedoesvriend is moedig, eerlijk, openhartig en beleefd. - 2. Een Robbedoesvriend is tuchtvol en plichtsgetrouw. - 3. Een Robbedoesvriend is trouw aan God, Vaderland en Taal. - 4. Een Robbedoesvriend is een vriend van zwakken en hulpbehoevenden. — 5 : Een Robbedoesvriend is steeds hulpvaardig en bereidwillig voor iedereen. - 6. Een Robbedoesvriend is niet bang, zijn handen vuil te maken, maar is zuiver in gedachten, woorden en werken. - 7. Een Robbedoesvriend is steeds vroolijk en opgewekt, zelfs als het moeite kost. - 8. Een Robbedoesvriend belooft, dat hij aan niemand den sleutel van het geheimschrift zal verraden.** Ziezoo, rakkers, dat weten jullie nu allemaal en dat staat netjes geformuleerd op **de lidkaarten**, die jullie tegen 0,50 fr. (in postzegels) toegezonden worden. Ha, op deze lidkaarten staat nog meer, hoor... tot zelfs fouten toe, hé, **KO-KO** uit Hombeek ? Maar die komen er dan in doordat onze rakkers onduidelijk hun adres opgeven, nietwaar ? ? ? Maar kom, je mag dat foutje in je straatnaam zelf verbeteren. Een nieuwe lidkaart, **DE LACHENDE VOS** uit Meenen, heb je maar alleen noodig, wanneer je de oude verloren hebt, of als ze versleten is ! Zeg dat dus maar aan die twee rakkers.

Wanneer er nu in je gemeente reeds enkele leden zijn, dan tracht elkeen naar **een plaatselijke club**. Daar wordt er dan gezellig vergaderd, gerakkerd, gevoetbald, enz. Het is een goed idee, **GERRIT GUIPENDORFFER** uit Borgerhout, de ernstige makkers, die wenschen lid te worden, als proef een vergadering te laten bijwonen. Natuurlijk moet je een lokaal hebben... een lokaal, zeg ? Is een kamer niet groot genoeg ? Welja ! Bij een der rakkers thuis, gezellig rond den haard... Ha, jullie zouden Snuffeltje zelfs willen helpen bij zijn zware taak ? Hartelijk dank, hoor, maar mijn werk, rakkers, is zooiets wat door één man geschieden moet, wil je de kluts... of je briefjes niet kwijt raken ! Maar ik zeg mijn dank voor de lieve attentie. Dat is tenminste toch eens beseffen, dat Snuffeltje veel werk heeft, hé, **GEHEIME PANTER** uit Ieper, en dat er niet onmiddellijk kan geantwoord worden. Maar jij zult je kaartje intusschen reeds ontvangen hebben, niet ? In de beste families, **JAN ZONDER VREES** uit Mazenzele bij Assche, wordt er al eens getwist... Wat zou dit ook niet met een plaatselijke Robbedoesclub het geval kunnen zijn ? Vergissingen en misverstanden zijn altijd mogelijk. Maar kom eens bij mekaar, bespreek die « kenteekenkwestie » (die toch maar een kleinigheid is, niet ?) eens ondereen als echte, openhartige Robbedoesrakkers, en ik ben zeker, dat er weer eendracht zal heerschen. Een beteren raad zou ik ook niet kunnen geven aan **OLD FIREHAND** uit... Luilekkerland, **WARLOP WALTER** uit Heule en **ZWARTE SULTAN** uit Kortrijk. Praat eens als echte kerels onder mekaar en jullie zullen je wederom verzoenen... Jij kunt nu niet anders, dan trachten, de rakkers, aan wien het geheimschrift bekend werd, in te schrijven in de Robbedoesclub, beste Sultan. Of in Robbedoes Vliegclub ? Het adres is hetzelfde, **FRANKIE DARO** uit Zomergem. Voor een persoonlijk antwoord van Robbedoes Vlieger moet je 2 fr. insluiten en voor Snuffeltje is dit één fr. (ongebruikte postzegels).

Verschillende rakkers schrijven, dat ze onze regeling op **het aanvragen van een correspondent** niet begrepen te hebben. Ik herhaal : Je schrijft twee brieven. Eén brief aan Snuffeltje gericht met den noodigen uitleg (welken correspondent jij verlangt). Bij dezen brief steek je, in een gefrankeerden omslag, een brief gericht aan je toekomstigen briefwisselaar. Komt er nu van de andere zijde een correspondent opdagen, die aan de voorwaarden voldoet, dan kruisen die twee brieven mekaar, want Snuffeltje zet er dan de adressen op. Eenvoudig, niet ? Zoolang er geen liefhebber opdaagt, blijft jullie brief bij mij rusten... dat kan misschien een heelen tijd duren, maar is de verbinding eenmaal tot stand gekomen, Frankie, dan mogen jullie rechtstreeks naar elkaar schrijven.

Ja, rakkers, in ons blad zijn... en waren zooveel knusse hoekjes, niet ? Zoo had je b. v. dien heerlijken Knollentuin, hé, **VAN DEN BROECK ALOIS** uit... het Avondland ! Je opstel- en teekenknolletje was anders niet slecht, hoor. Er was ook... die knappe Superman, **FRA DIAVOLO** uit Gent. Wanneer komt hij weer ? Dat is de groote vraag, die velen zich zullen stellen. We zullen het hem 'ns probeeren te vragen, maar je weet, dat is moeilijk, want hij is voorloopig terug naar zijn planeet. (Gent telt meer dan 600 leden). En dan de Vliegclub nog, hé ? Wat men daar doet, kan je regelmatig in je lijfblad vaststellen, rakker : modelvliegtuigen bouwen, allerlei geleerde dingen over de vliegtuigen leeren, enz... Iets voor slimme bollen, niks voor Kwabbernoot, hoor ! Ha, een **spiegelgevecht** ? Dat is eigenlijk een schijngevecht tot oefening. Deze naam is ontleend aan de blanke speerpunt, die in de zon spiegelt. Een geveinsde vertooning om de aandacht van het werkelijke af te leiden, heet ook spiegelgevecht. Dus eigenlijk zoowat het tegenovergestelde van het schieten met een zwaar kanon, hé, **STALEN SPIER** uit Aalst ? Al gelezen van de artillerieduels over het Kanaal aan de Noordzee ? Reken zelf de afstanden maar eens uit. Een vreeselijk wapen, hoor ! En toch is de gasoorlog nog verschrikkelijker. Gelukkig maar, dat er **gasmaskers bestaan.** Hoelang beschermen zij echter tegen het moordende gas ? Dat hangt af van het masker en van het gas zelf. Er bestaan gassen, die niet op de ademhaling inwerken, doch wel op de huid (mosterdgas b. v.) en waartegen dus gasmaskers niet doelmatig zijn. Voor de rest hangt het van de samenstelling van den filter af, en hierin schuilt het fabrieksgeheim... evenals het krijgsgeheim over het aantal soldaten, die in 1940 ter beschikking der oorlogvoerende landen stonden, **KAPITEIN JIM** uit Ieper, alsook over het aantal soldaten eener divisie in de verschillende landen, **ZILVEREN BRAKELING** uit Kapelen. **Veldmaarschalk** is echter een eeretitel, die aan een verdienstelijk generaal geschonken wordt. Het beteekent ook : opperbevelhebber van een leger. Onze eerstvolgende **prijskamp** ? Daar vragen verschillende rakkers naar... maar die zijn nu wel tevreden, niet ? In elk geval, **TECUMSEH** (met een e !) zal Robbedoes na den oorlog wel herdrukt worden. En van « De Schat in den Afgrond », **ROODE RUITER** uit Leuven, maken wij dan vast « een boek » !

De Vliegclub heeft weeral andere kenteekens dan de Rakkersclub ! Wat een verscheidenheid, nietwaar, Tecumseh ? Die Indianenverhalen van F. Steuben zijn waarschijnlijk niet echt gebeurd, hoor. Maar zijn we hiermee niet aan ons rantsoen ? Snuffeltje vat daarom « cito » (= haastig) de interessante vraag van **BLAUWE SPERWER** uit Beveren-Waas aan : **Vanwaar komen de namen der dagen en der maanden ?** We hebben : Maandag, dag der maan ; Dinsdag, aan god Tiwas gewijd ; Woensdag, Wodan's dag (offergod) ; Donderdag, die van god Donar (of Thor), oudste zoon van Wodan en Frigga ; Vrijdag, Frigga's dag ; Zaterdag, Saturnus toegewijd ; Zondag, is natuurlijk de dag van de zon. En nu de maanden : Januari, van god Janus, met de twee aangezichten ; Februari komt van het Latijnsche februus = reinigend, wegens het toenmalige reinigingsfeest op den 15en dezer maand ; Maart, van den oorlogsgod Mars ; April, van het Latijnsche aperire = opengaan, dus maand waarin de botten springen, het nieuwe leven opengaat ; Mei, van 't Latijnsche maius = groot, groeiend ; Juni, maand der Romeinsche godin Juno ; Juli, geboortemaand van Julius Caesar-Augustus, aan keizer Augustus gewijd ; September, van septem = zevende ; October, van octo, achtste ; November van novem, negende ; December, van decem, tiende. Want de oude Romeinen begonnen hun jaar op 1 Maart. Je ziet, het waren niet allemaal afgoden, die hun naam aan de dagen en maanden gaven ! Maar verlaten wij algauw dezen afgodendienst om wat over de H. Gerulfus (Gerulf, Gerolf en Gerlof) te vertellen. Deze heilige, **LISTIGE SLANG** uit Mol, werd geboren te Merendree bij Gent, in de 8e eeuw. Hij stierf als martelaar te Drongen. De legende wil hebben, dat hij vermoord werd door zijn peter, op terugreis uit Gent, waar hij het H. Vormsel ontvangen had. Zijn relikwieën rusten te Drongen, waar hij aangeroepen wordt tegen koorts. Zijn feestdag is 25 September. Van de Heiligen naar de Gewijde Geschiedenis is maar een klein stapke, hé, **TRENCK DE PANDOER** uit Gent ? Of **Adam en Eva** wel werkelijk bestaan hebben ? Ja, man, dit staat vast. Hoe zouden anders alle menschen met de erfzonde kunnen geboren worden ? Maar we gaan even redeneeren : de ongeloovige wetenschap verzet zich tegen deze stelling, met meer dan één menschenpaar aan te nemen. Er is te veel verschil tusschen het witte, gele, roode, bruine en zwarte ras, zeggen ze. Doch is deze verscheidenheid in huidskleur, schedelvorm en haargroei niet 'n gevolg van aanpassing aan een plaatselijke luchtstreek met haar eigen voedsel en levenswijze ? En... speelt de beschavingstrap hier ook geen groote rol in ? De menschenrassen zijn ontstaan in langdurige tijdperken van afzondering. Het zijn geen verschillende soorten van één familie, gelijk b. v. de leeuw, de beer en de otter, die allen tot de familie der roofdieren behooren. Bij deze dieren staan we klaarblijkelijk voor geheel verschillende soorten. Integendeel, in het menschdom hebben wij verschillende variëteiten van eenzelfde soort. Wat beteekenen die kleine afwijkingen in haargroei, schedelvorm en huidskleur ? Zijn er geen witte, gele, roode en rose rozen, die toch allemaal roos zijn ? De overeenkomsten zijn oneindig veel sterker : bekijk het geraamte eens, en den levensduur, de ingewanden, de organen, de bloedtemperatuur, ja, de ziekten zelfs ! Daarbij, er mag nog zoo'n groot verschil bestaan tusschen een Antwerpenaar en een Hottentot, elk verschil loopt door overgangsvormen ineen, net als de talen b. v. Het klimaat speelt wel een groote rol in dit onderscheid. Elk wezen past zich na korteren of langeren tijd aan de levensomstandigheden aan. Je mag natuurijk niet verlangen, dat dit onmiddellijk gebeurt. Het kindje van blanke ouders zal waarschijnlijk blank zijn, gelijk waar het geboren wordt. Maar wie beweert, dat dit na tientallen geslachten, die b. v. altijd in Kongo blijven, nog hetzelfde zou zijn ? Hoogstwaarschijnlijk doen er zich langzamerhand wijzingen voor. Ze zullen b. v. stilaan donkerder worden. Wat je daar over de boeken van Mozes vertelt, is niet juist, hoor ! Nog nooit heeft de H. Kerk beweerd, dat deze zouden verzonnen zijn... echter wel, dat we in de bijbelsche verhalen moeten rekening houden met de levendige Oostersche beeldspraak, die niet altijd letterlijk mag worden opgenomen. Zoo b. v. de zeven dagen der Schepping... Dit kunnen best honderdduizenden, ja, millioenen jaren geweest zijn.

We zien dus, dat het menschdom wel degelijk van één menschenpaar, Adam en Eva, kan afstammen. God heeft de mensch geschapen, staat er in de H. Schrift. Maar hoe ? Hij nam stof... Deze stof kan nu gelijk wat geweest zijn, waarom ook niet het lichaam van een b. v. toenmalig levende diersoort ? Best mogelijk. De H. Kerk neemt hierin geen stelling. In elk geval schonk God bij de schepping van den mensch de ziel. Ziezoo, rakkers, dat zal wel in jullie smaak gevallen zijn, niet ? Ons Pandoertje verlangt ook... « De Pelsjagers » in te korten. Ik zeg nog : en als er nu eens rakkers zijn, die dit liever niet hebben, wat dan ? In betrekking treden met clubleden uit Gent gaat nog enkel langs onze correspondentieregeling om, want er worden geen oproepen meer geplaatst. Hetzelfde geldt voor **RED JACK, DE ROODE BANDIET**, Merelbeke. **De televisie**, waarvan voor den oorlog reeds regelmatig uitzendingen plaats grepen, werd, evenals de radio, door Marconi uitgevonden. Een radio heeft Snuffeltje, maar aan de telefoon komt hij nooit. Jammer, hé ?... Of is het een geluk ? Want hier in het dichtstbevolkte land ter wereld (ja, ja, België !) zou ik geen enkel gerust oogenblik hebben. **Aristoteles**, de beroemde Grieksche wijsgeer (384-322 voor J. Chr.), had het in zijn tijd heel wat gemakkelijker, hoor ! Die gaf zijn lessen, terwijl hij op zijn dooie gemak rondwandelde in het Lyceum te Athene ! Och ja, voordat ik het vergeet, rakkers, opgelet ! **Album 10** verschijnt tegen Paschen ! Er gauw bij zijn, is de hoofdzaak. En nu nog even voor onzen **RED JACK het aantal inwoners van Stalingrad.** Dit bedroeg 148.000. Dat van Denemarken, **BLAUWE SPERWER** uit Glain bij Luik, bedraagt 78 per vierk. Km., in Noorwegen is dit slechts 8,2 per vierk. Km., in Zwitserland echter zijn er 94 menschen per vierk. Km.

Oproepen, **PIETJE BELL** uit Ukkel, plaatsen wij niet meer, alleen nog belangrijk clubnieuws. Waar en wanneer men met **duivenkoersen** begonnen is, valt moeilijk met juist-

(Zie vervolg op de volgende bladzijde.)

NONKEL RIK'S POPPENKAST IN GROOT-ANTWERPEN

Zondag, 11 April, om 3 uur, in het Poppentheater, St.-Jacobsmarkt 25, Antwerpen.

Dinsdag, 13 April, om 5 uur, in de zaal « Tubax », Turnhoutsche baan 84, Deurne-Centrum.

Woensdag, 14 April, om 5 uur, in de zaal « Vox », Bredalaan 523, Merksem.

Donderdag, 15 April, om 5 uur, in de zaal Sporting, Herenthalsche baan 310, Deurne-Zuid.

Op het programma :

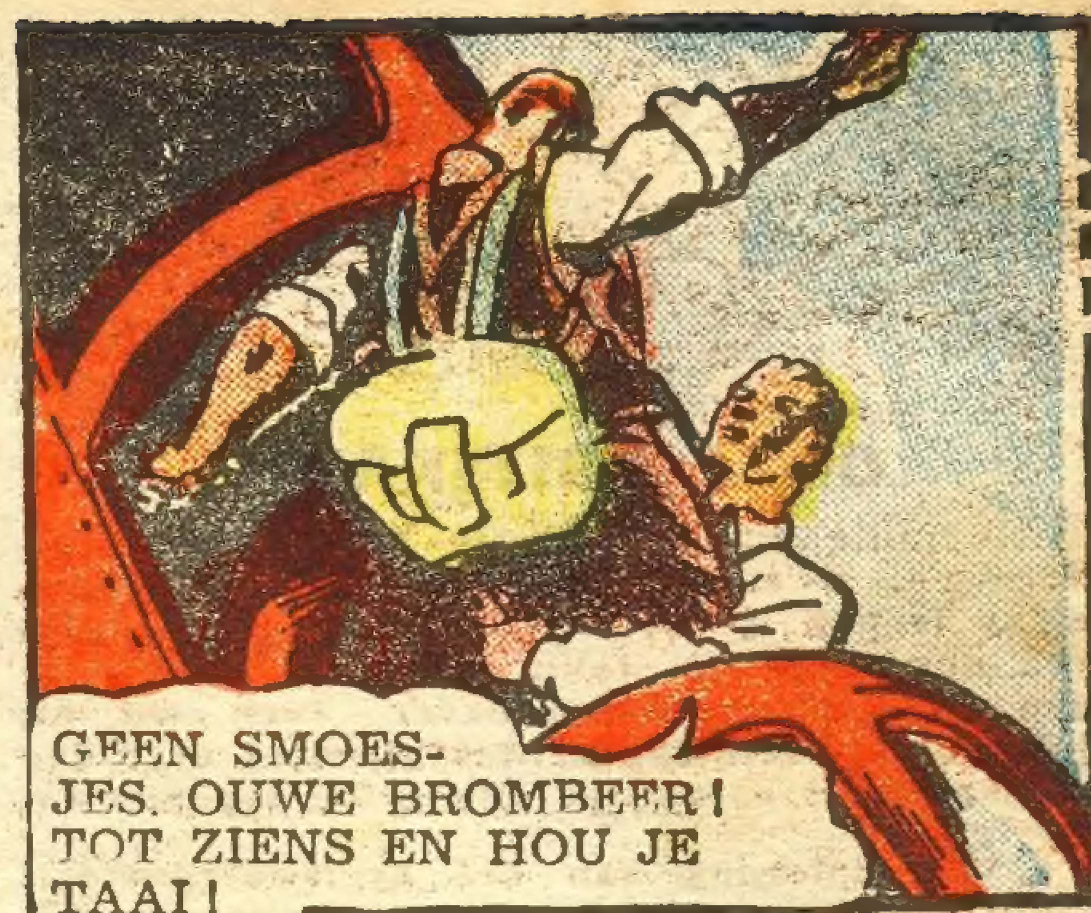
ROBBEDOES RIJDT AUTO

Prijzen der plaatsen : 3 en 4 frank. Leden der Robbedoesclubs (R. C. of R. V. C.) hebben op vertoon van hun lidkaart 50 ctm. vermindering op alle vertooningen.

DE BLAUWE SPERWER

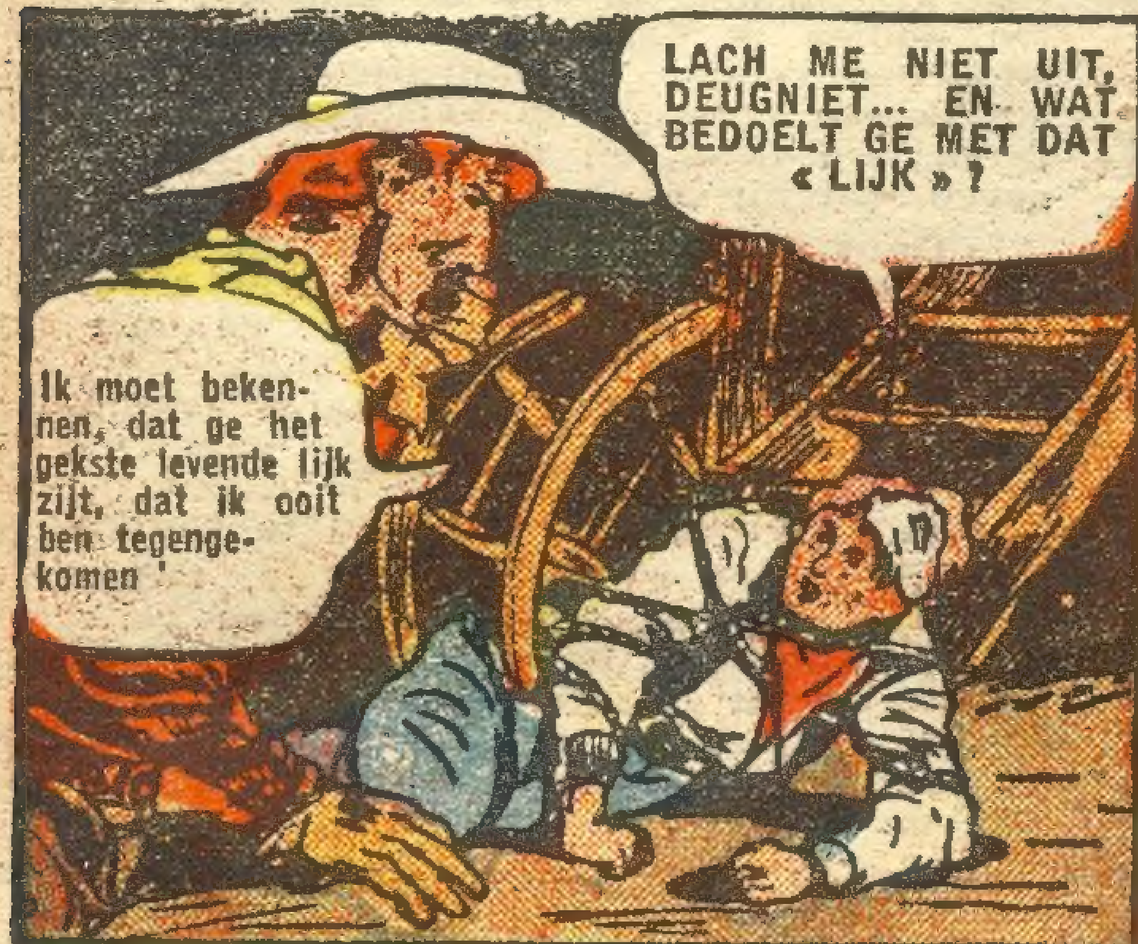
38

DE AVONTUREN VAN ROBBEDOES

ROBBEDOES IS TOT KONING DER ZIGOMIETEN GEKROOND EN GAAT NU ZIJN BRUID TEGEMOET.

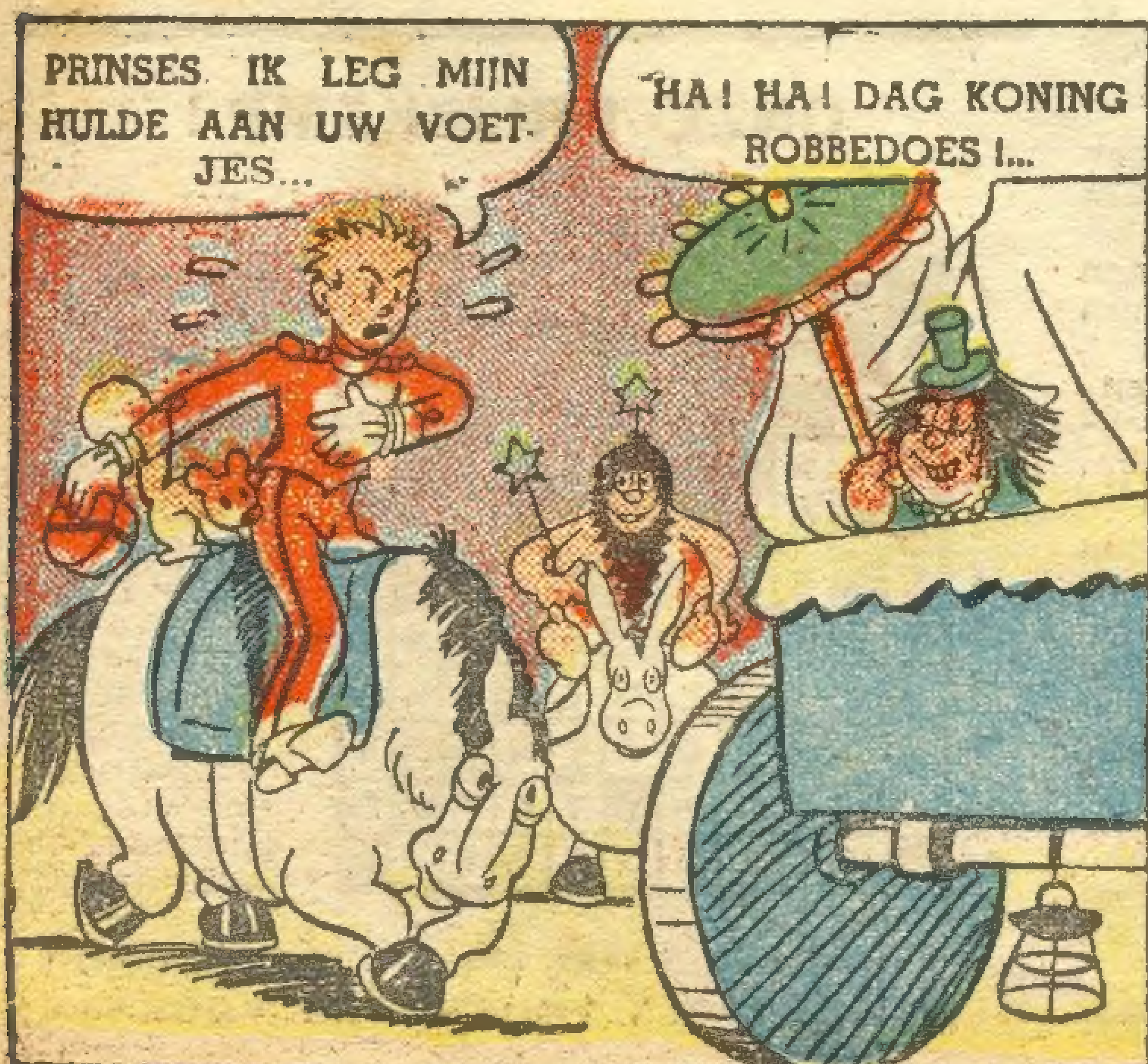

Zie vervolg op de laatste bladzijde.

DE PELSJAGERS VAN DEN ARKANSAS

door G. AIMARD

Na deze was het de beurt aan een ander, dan nog één en zoo verder. Geen een die aarzelde, noch die een teeken van zwakheid vertoonde. Allen vielen met een glimlach op de lippen, terwijl ze Edelhart dankten voor den waardigen dood, dien hij hen had bezorgd.

De omstanders stonden als aan den grond genageld over deze vreeselijke terechtstelling. Ze waren om zoo te zeggen bloeddronken en gefascineerd door dit verschrikkelijk schouwspel. Ze stonden daar met uitpuilende oogen, hijgende borst, zonder den blik te kunnen afwenden.

Weldra bleef er maar één roover meer over. Deze keek een oogenbik naar den hoop lijken, die voor hem lagen opgestapeld.

— Het is een geluk, zei hij glimlachend, als men in zulk goed gezelschap mag sterven... Wij hebben zwaar misdaan. Moge de Groote Rechter ons genadig zijn.

En met een gebaar zoo vlug als de gedachte stak de Indiaan den dolk tusschen de ribben van den roover.

Hij viel dood neer.

Deze afschuwelijke afslachting had maar een kwartier geduurd.

Geen enkel roover had den minsten blijk van vrees gegeven. Ze waren naar de marteling gegaan met een glimlach op de lippen.

— Die dolk is van mij, zei Arendskop, terwijl hij hem nog rookend uit het lillend lijf van den laatsten bandiet trok. Het is een uitmuntend wapen voor een krijger.

Daarop stak hij hem kalm in zijn gordel, nadat hij hem aan het gras had schoongeveegd.

De lijken der bandieten werden van hun scalp ontdaan en buiten het kamp gedragen.

De gevreesde troep van kapitein Ouaktehno was uitgeroeid.

Jammer genoeg, waren er nog andere benden, die de prairiën onveilig maakten.

Na de terechtstelling trokken de Indianen zich onbezorgd in hun tenten terug. Voor hen was het maar een schouwspel geweest, waaraan ze sinds langen tijd gewoon waren en dat hun zenuwen niet van streek bracht.

De pelsjagers daarentegen gingen uit elkaar met beklemd hart en borst. Die afslachting had een diepen indruk op hen gemaakt, ondanks het harde leven, dat ze leidden, en het bloed, dat zijzelf hadden vergoten of zien vergieten tijdens hun ruw bestaan. Edelhart en de generaal begaven zich naar de grot.

De dames, die zich in de grot hadden teruggetrokken, wisten niet, welk een vreeselijke gebeurtenis zich daarbuiten had afgespeeld en welk een bloedige straf zich had voltrokken.

XV.

Vergiffenis

Het weerzien van den generaal met zijn nichtje was diep ontroerend.

De oude soldaat, die sinds eenigen tijd zoo hard beproefd was, voelde zich gelukkig, toen hij dit naïeve kind in zijn armen mocht drukken. Ze was voor hem zijn heele familie en door een wonder was ze aan de onheilen ontsnapt, die op haar loerden.

Langen tijd vergaten ze alles rondom zich en spraken over hun wedervaren. De generaal vroeg belangstellend, hoe ze het tijdens zijn gevangenschap had gemaakt. En het jonge meisje stelde allerlei vragen over het gevaar, dat haar oom had geloopen en over de slechte behandeling, die hij had ondergaan.

— En wat zijt ge nu van plan, oom? vroeg ze tenslotte.

— Helaas, mijn kind, antwoordde hij bedroefd, terwijl hij een zucht onderdrukte, we moeten onverwijld deze onherbergzame streken verlaten en Mexico weer opzoeken.

Het hart van het jonge meisje kromp bij deze gedachte ineen, hoewel ze inwendig de noodzakelijkheid van een spoedigen terugkeer inzag. Als ze moest vertrekken, dan moest ze verlaten wat ze beminde, dan moest ze scheiden van den man, aan wien ze haar hart had verloren, zonder hoop op een mogelijke vereeniging. Ze had zijn inborst steeds beter leeren kennen en waardeeren. Voortaan was hij voor haar geluk en haar leven onontbeerlijk geworden.

— Wat is er, mijn kind? Ge zijt bedroefd en uw oogen staan vol tranen, zei haar oom, terwijl hij haar belangstellend de hand drukte.

— Helaas, oom, antwoordde ze op een klagenden toon, hoe zou ik niet bedroefd zijn na al hetgeen de laatste dagen is voorgevallen. Mijn hart is als het ware gebroken.

— Inderdaad. De vreeselijke gebeurtenissen, die we bijgewoond hebben, zijn erg genoeg om er u over te bedroeven. Maar ge zijt nog erg jong, mijn kind... Na eenigen tijd zullen deze gebeurtenissen nog slechts in uw gedachte blijven als een herinnering, die God zij dank op uw verder leven geen invloed zal uitoefenen.

— Dan zullen we weldra vertrekken?

— Als het mogelijk is, morgen reeds. Wat zou ik hier voortaan nog doen? De hemel zelf is tegen mij, aangezien hij mij noodzaakt om mijn expeditie op te geven, die eens het geluk van mijn oude dagen moest bekronen. Maar God wil niet, dat ik getroost word... Dat Zijn Heilige Wil geschiede, besloot hij gelaten.

— Wat bedoelt ge, oom? vroeg het jonge meisje levendig.

— Niets, dat u voor het oogenblik belang kan inboezemen. Het is beter, dat ge het niet weet, en dat ik alleen lijd. Ik ben oud en ik ben het gewoon, voegde hij er droefgeestig aan toe.

— Arme oom!

— Dank u voor de vriendschap en de genegenheid, die gij mij betoont, maar laten we dit onderwerp varen, dat u slechts kan bedroeven. Laten we liever over de brave menschen spreken, aan wie we zooveel hebben te danken.

— Edelhart! mompelde dona Luz, terwijl ze bloosde.

— Ja, antwoordde de generaal, over Edelhart en zijn moeder, die waardige vrouw, aan wie ge, naar uw zeggen, het te danken hebt, dat het u aan niets heeft ontbroken en die ik nog niet heb kunnen danken, omdat ze zich aan de verpleging van onzen gewonden vriend Goedgeluimd gewijd heeft.

— Ze heeft voor mij gezorgd als een moeder.

— Hoe zal ik ooit de schuld kunnen inlossen, die ik tegenover haar en haar edelen zoon heb? Hoe gelukkig is ze, omdat ze zoo'n kind bezit! Helaas, die vreugde is mij niet gegeven. Ik ben alleen! zei de generaal en liet bedrukt het hoofd in zijn handen zinken.

— En ik dan? vroeg het jonge meisje met vleiende stem.

— O, gij! antwoordde hij, terwijl hij haar teeder omhelsde, gij zijt mijn geliefd dochtertje, maar ik heb geen zoon!

— Het is waar! mompelde ze droomend.

— Edelhart bezit een te uitgelezen natuur, om iets van mij aan te nemen, hernam de generaal. Wat gedaan? Hoe kan ik hem mijn erkentelijkheid betuigen Hij heeft ons onuitsprekelijk groote diensten bewezen.

Er heerschte een oogenblik stilte.

Dona Luz boog zich naar haar oom en terwijl ze hem op het voorhoofd kuste, zei ze met zachte, bevende stem, terwijl ze haar gelaat aan zijn schouders verborg:

— Oom, ik heb een ingeving.

— Spreek, liefste, antwoordde hij, spreek zonder vrees. Misschien is het een ingeving des Hemels.

—Ge hebt geen zoon, nietwaar, oom, aan wien ge uw naam en uw onmetelijk fortuin kunt nalaten?

— Helaas, mompelde hij, ik heb een oogenblik geloofd, dat ik er een zou gevonden hebben, maar die hoop is voor eeuwig verdwenen. Ge weet het, kind, ik ben heel alleen.

— Edelhart, evenmin als zijn moeder, zullen iets van u willen aannemen.

— 't Is waar.

— Maar ik geloof, dat er een middel is om hen te verplichten en zelfs te dwingen.

— Welk is dit middel? vroeg hij levendig.

— Aangezien het u zoozeer spijt, dat ge geen zoon hebt, aan wien ge uw naam zoudt kunnen nalaten, waarom neemt ge Edelhart niet aan als uw pleegzoon?

De generaal keek haar aan. Ze bloosde en trilde op haar voeten van opwinding.

— O, liefste kind, zei hij, terwijl hij haar teeder omhelsde, uw plan is mooi en goed, maar onuitvoerbaar. Ik zou gelukkig zijn en fier, indien ik een zoon had, zooals Edelhart. Gij zelf hebt me gezegd, dat zijn moeder hem vereert. Ze moet afgunstig zijn op zijn genegenheid. Nooit zal ze er in toestemmen, deze met een vreemdeling te deelen.

— Misschien! mompelde ze.

— En dan, voegde de generaal er aan toe, zelfs al mocht zijn moeder toegeven, uit liefde voor hem, om hem een rang in de maatschappij te bezorgen — want een moeder is bereid om voor haar kind het grootste offer te brengen, als het op zijn geluk aankomt — dan nog zou hij weigeren. Denkt ge, liefste, dat een man, die gewoon is aan de gevaren, voor een beetje goud zijn vrij leven in de natuur zal opgeven? Neen, neen, hij zou in onze steden niet vrij kunnen ademen. Vergeet dit plan, liefste kind. Helaas, ik ben ervan overtuigd, dat hij zal weigeren.

— Wie weet? zei ze, terwijl ze met het hoofd knikte.

— God is mijn getuige, hernam de generaal krachtdadig, dat ik me gelukkig zou achten, indien ik daarin mocht slagen. Al mijn wenschen zouden vervuld zijn. Maar waarom zou ik een hersenschim najagen? Hij zal weigeren, zeg ik u, en ik ben verplicht, toe te geven, dat hij gelijk heeft.

— Ge kunt nog altijd probeeren, oom, antwoordde dona Luz met aandrang. Als uw voorstel wordt verworpen, dan hebt ge toch aan Edelhart bewezen, dat ge niet ondankbaar zijt en dat ge zijn gedrag naar waarde hebt weten te schatten.

— Verlangt ge het? zei de generaal, die niet liever vroeg dan overtuigd te worden.

— Ik wensch het, oom, zei ze, terwijl ze hem omhelsde om haar vreugde en verlegenheid te verbergen. Ik weet niet, waarom, maar me dunkt, dat ge zult slagen.

— Mocht het zoo zijn, mompelde de generaal met een droevigen glimlach. Verzoek Edelhart en zijn moeder, me te komen opzoeken.

— Binnen vijf minuten breng ik hen bij u, zei ze stralend.

Het jonge meisje sprong zoo vlug als een gazelle recht en verdween vlug in de gangen van de grot.

Zoodra hij alleen was, boog de generaal nadenkend het hoofd en verviel in sombere gedachten.

Eenige minuten later werden Edelhart en zijn moeder door dona Luz bij hem gebracht.

De generaal hief het hoofd op. Hij groette de binnenkomenden hoofsch en verzocht zijn nichtje door een teeken, zich terug te trekken.

Het jonge meisje verwijderde zich ontroerd.

Er heerschte in dit gedeelte van de grot een halve duisternis, zoodat men de voorwerpen maar vaag kon onderscheiden. Door een vreemde gril had de moeder van Edelhart haar « rebozo » om haar hoofd geslagen, zoodat hij volledig haar gelaat bedekte.

Ondanks zijn scherpe aandacht slaagde de generaal er dan ook niet in, haar trekken te onderscheiden.

— Ge hebt naar ons gevraagd, generaal, zei Edelhart opgewekt. Zooals ge ziet, hebben we ons gehaast om aan uw verlangen gevolg te geven.

— Dank u voor uw bereidwilligheid, mijn vriend, antwoordde de generaal. Vooreerst verzoek ik u, mijn innigen dank te willen aanvaarden voor al de belangrijke diensten, die ge ons hebt bewezen. En wat ik u zeg, mijn vriend — ik verzoek u, me toe te staan, u dien titel te geven — dat zeg ik ook aan uw goede en uitmuntende moeder, voor de teedere zorgen, waarmee ze mijn nichtje heeft omringd.

— Generaal, antwoordde de jager ontroerd, ik dank u voor deze vriendelijke woorden, die me ruimschoots beloonen voor al wat ge meent me verplicht te zijn. Toen ik u te hulp kwam, volbracht ik slechts den eed, dien ik eens heb gezworen om nooit mijn evenaaste in den steek te laten. Geloof me, ik wensch geen andere belooning dan uw achting. Ik voel me ruimschoots beloond voor het weinige, dat ik voor u heb gedaan door de voldoening, die ik op dit oogenblik gevoel.

— Ik wilde u niettemin — sta me toe, dat ik aandring — op een andere wijze beloonen.

(Wordt vervolgd.)

ENKELE PRIJZEN...

Een Robbedoesbeeldje (20 cm.), ontworpen door onzen medewerker Jijé, kost 25,— Fr.
Een Robbedoeswimpel 6 Fr.
25 vel briefpapier en enveloppen van onze R. V. C. 12,50 Fr.
Een Robbedoeskenteeken 3,50 Fr.
Een nieuwe lidkaart van onze club 0,50 Fr.
Inschrijvingsgeld voor R. C. of R. V. C. (lidkaart en kenteeken inbegrepen) 4,— Fr.

Al deze bedragen kunnen opgezonden worden in postzegels, maar nog beter is het, bankbriefjes bij je brief te stoppen, of het bedrag te storten op postrekening 3621.59 van J. Dupuis, Zonen en Co., Antwerpen.

OM LID TE WORDEN VAN ONZE BEFAAMDE ROBBEDOESCLUB...

moet je je naam, voornaam, schuilnaam, adres en geboorteplaats en -datum opgeven aan Snuffeltje.

Daarbij moet je 8 frank in postzegels in je brief stoppen. Doe er, zoo mogelijk, een pasportfoto bij. Je wordt dan in het gouden boek der Robbedoesvrienden ingeschreven en ontvangt tevens een lidkaart met eerewet en den sleutel van het geheim cijferschrift van onze roemruchte club. Bovendien stuurt Snuffeltje het prachtige Robbedoesspeldje, dat je tot lid van onze groote Robbedoesfamilie stempelt.

ONZE PRIJSKAMP!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1		R	O	B	B	E	D	O	E	S	
2	A		M	O	E		I	O	N		V
3	N	A		B	E	L	E	G		E	L
4	T	A	P		R	A	S		K	E	I
5	W	R	O	E	T		T	A	N	T	E
6	E		R	E				V	A		G
7	R	E	E	D	S		G	E	R	S	T
8	P	U	I		L	O	R		P	A	U
9	E	S		K	O	P	E	R		M	I
10	N		D	O	N		T	A	M		G
11		P	E	L	S	J	A	G	E	R	

Dit is de eenig juiste oplossing van het 1e deel van onzen driedubbelen reuzenprijskamp. Onder de goede inzenders worden 30 jeugdboeken verloot. De namen van de winnaars worden in ons volgend nummer bekend gemaakt.

Tot volgende week, rakkers en rakkeresjes!
MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN!

DON BOSCO, Robbedoes Nummer Eén

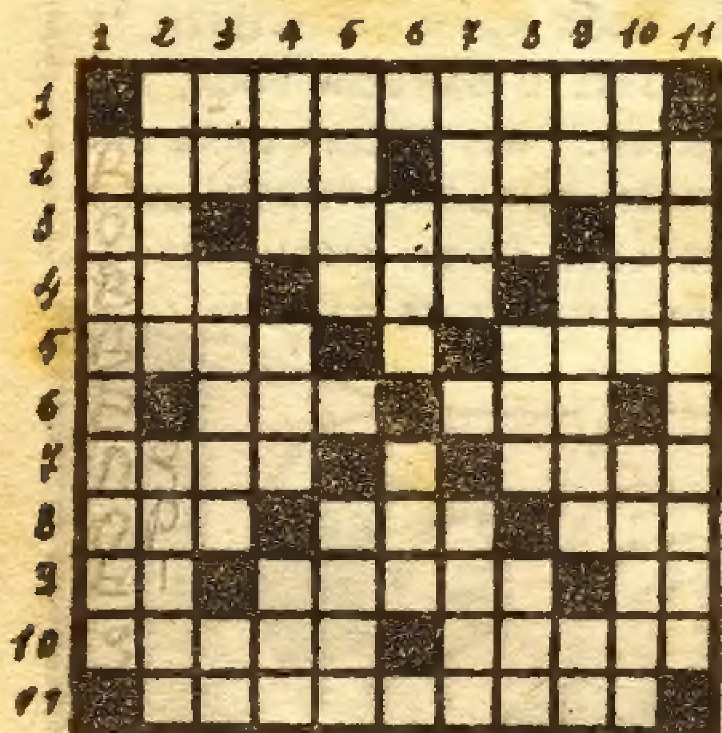

(Vervolgt.)

ONZE KRUISWOORDRAADSELS

KRUISWOORDRAADSEL 213.

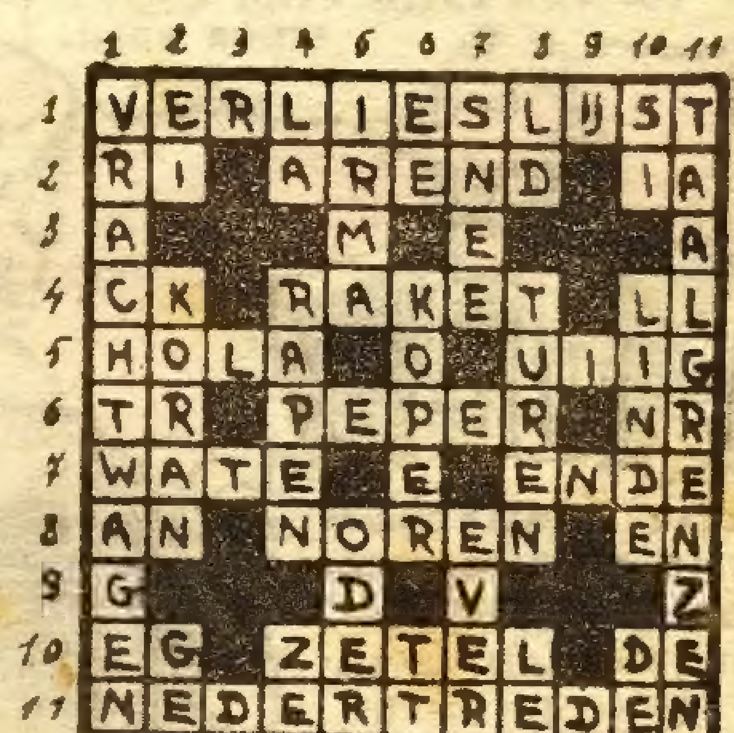
HORIZONTAAL :

1 : Stadje in Palestina. — 2 : Meisjesnaam. - Vlucht (Fr.). — 3 : Jongensnaam. - Bereide dierenhuid. - Naamlooze vennootschap. - 4 : Klokje. - Kippenloop. - Meisjesnaam. — 5 : Klein zeeschip. - Moeras. — 6 : Invoerrecht. - Hoofdbestanddeel van de voeding. — 7 : Uitwerpselen. - Lof. — 8 : Lichaamsdeel. - Vuiststoot. - Landbouwgereedschap. — 9 : Lengtemaat. - Heir. - Dit is. — 10: Boschgod. - Volk. — 11 : Tuinen, waarin sla gekweekt wordt.

VERTIKAAL !

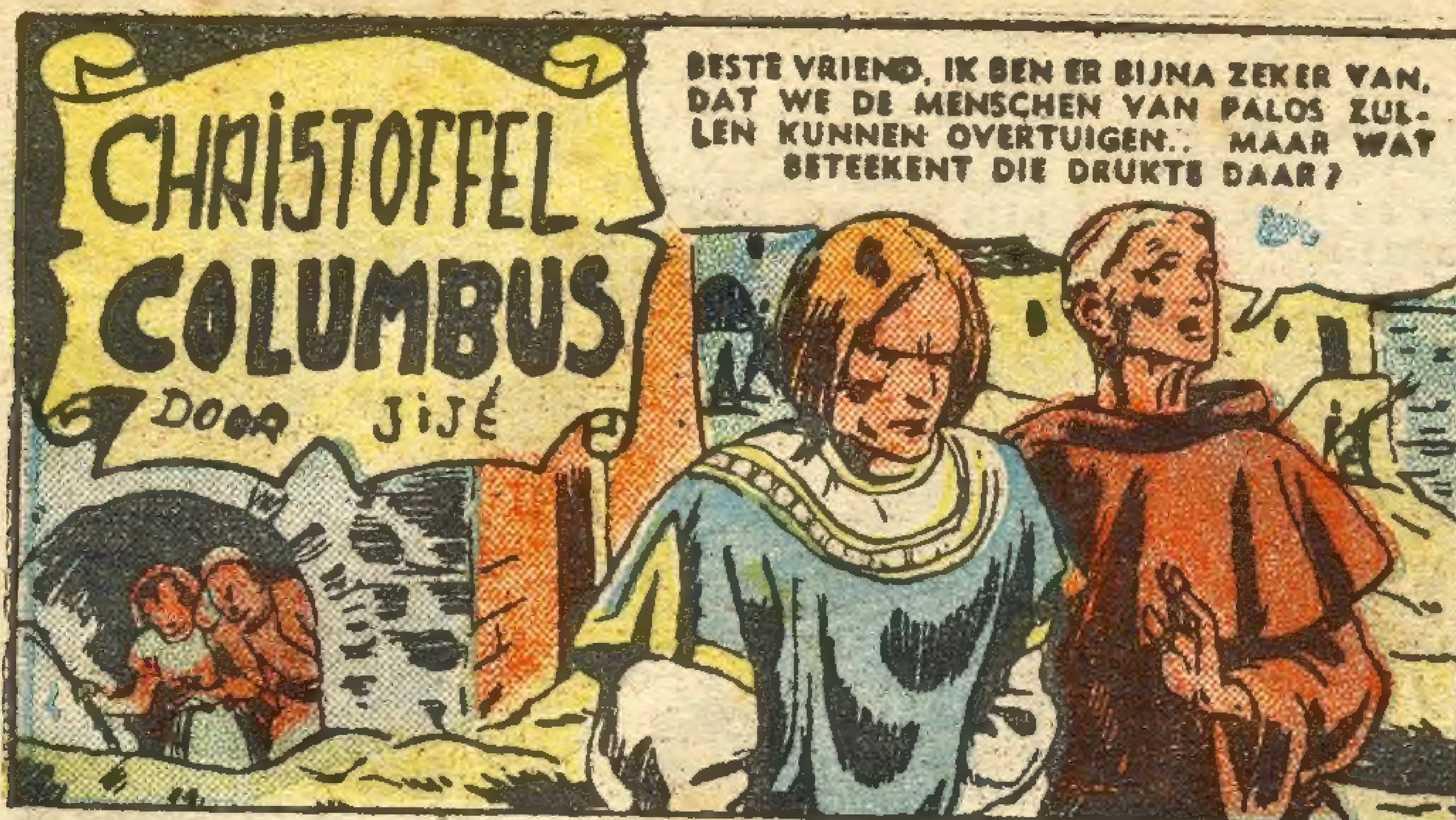
1 : Ons veel gelezen jeugdweekblad. — 2 : Bijwoord. - As van een rol. — 3 : Voegwoord. - Inhoudsmaat. - Twee medeklinkers. — 4 : Gang van een paard. - Keukenplet. - Meisjesnaam. — 5 : Gebieder. - List, gril. — 6 : Boom. - Hond. — 7 : Gelijk. - Italiaansch schilder (1575-1642). — 8 : Raamscherm van gaas. - Hoorndieren. - Germaansche zeegodin. — 9 : Oude lengtemaat. - Lengtemaat. - Voorzetsel. — 10 : Roode dikverf. - Fransch beeldhouwer : « De Burgers van Kales ». — 11 : Blijde boodschap.

- - - -

OPLOSSING VAN Nr. 212.

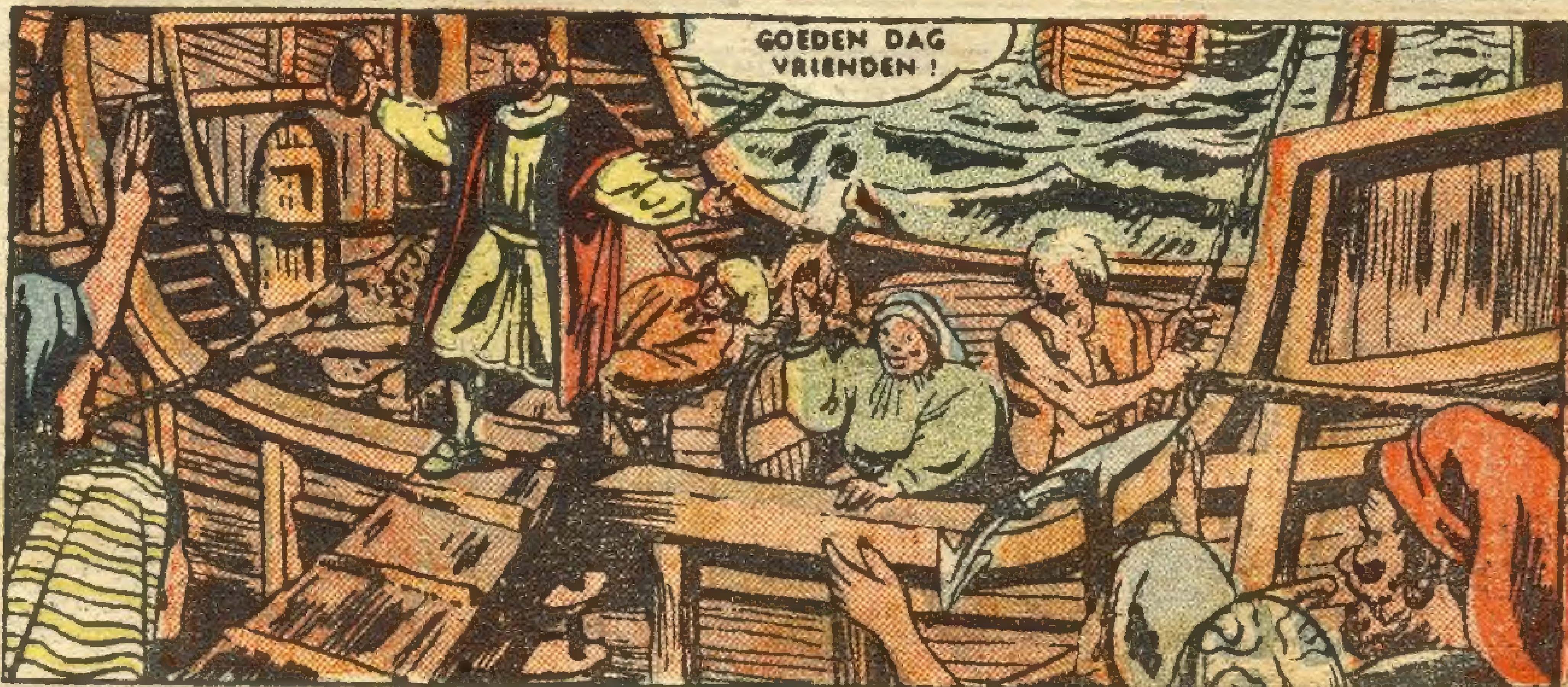

PATER DE MARCHENA STELT DE GEBROEDERS ALONZO EN VINCENTE PINZON AAN CHRISTOFFEL COLUMBUS VOOR.

(Vervolgt.)

DE AVONTUREN VAN ROBBEDOES (vervolg)

HET PRINSESJE IS ONTSTELD OVER DE VLUCHT VAN HAAR VERLOOFDE. ZE LAAT ZICH NAAR HEM TOE BRENGEN...

(Vervolgt.) 9

Uitg. J. Dupuis, Zonen en Co., Ommeganckstr. 21, Antwerpen. — H. R. Antwerpen 78.317,